

Disse Forslag indeholdtes i Lovforslag 1928—29 §§ 52, 78 og 80 og vedtoges af begge Ting. Derimod har man ikke ment at burde optage den i Lovforslag 1928—29 § 52 (§ 225, nyt Nr. 11) i Landstinget indsatte Bestemmelse om, at Sager om Boligaager altid behandles som Underretssag uanset Sagsgenstandens Værdi, hvilken Bestemmelse var foreslaaet af det staaende Retsplejeudvalg, jfr. Rigsdagstidende 1928—29, Tillæg B. Sp. 1113—14.

#### Til § 234.

Henvisningen til §§ 657 og 669 bør slettes, efter at disse 2 Paragraffer er blevet ophævet ved Lov Nr. 300 af 30. Juni 1922 §§ 50 og 56.

Som Lovforslag 1928—29 § 53, der vedtoges af begge Ting.

Til §§ 238, 468, 2det Stykke og 475, 2det Stykke.

Forslagene stilles for at undgaa Nødvendigheden af Ændringer i Retsplejeloven, dersom Lovgivningen om Oplagsbeviser, Vekselloven og Søloven, som venteligt, skulde blive revideret.

#### Til §§ 260 og 261.

Som Lovforslag 1928—29 § 16, der vedtoges af begge Ting (formelle Ændringer).

#### Til § 268.

1) Ad 2det Stykke og 3die Stykke, Litra a: Formelle Ændringer, der skyldes Lov Nr. 343 om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælpere af 6. Maj 1921.

2) Ad Litra d: Forslaget, der er fremsat af Københavns Byret og anbefalet af det staaende Retsplejeudvalg, gaar ud paa at simplificere de gældende Regler om Forligsmægling i Sager, der behandles ved Byretten, ved altid at henlægge Mæglingen til Retten, medens den efter de nugældende Regler i nogle faa Arter af Sager (særlig Sager om skriftlige Fornærmelser, kommunale Skatter og Formuerettigheder over 1 000 Kr.) skal foregaa ved Forligskommissionen.

Det staaende Retsplejeudvalg har i denne Forbindelse endvidere foreslaaet en Ændring i Lovens § 234, 2det Stykke, jfr. Lov Nr. 191 af 14. Juli 1927 § 11, gaaende ud paa, at der, naar Sagsøgte forlanger en ved Byretten anlagt Sag, hvis Genstand er over 1 000 Kr., behandlet ved Landsretten, skal mægles Forlig ved Byretten, men dette Forslag har Justitsministeriet ikke ment at burde følge, da det ikke skønnes naturligt,

at Forligsmægling foregaa ved en Ret, der ikke skal dømme i Sagen.

3) Ad Litra f: Naar der i en Sag er flere Sagsøgte, af hvilke nogle har Bopæl i, andre udenfor den Retskreds, ved hvis Ret Sagen anlægges, vil Forligsmæglingen kun for de sidstnævntes Vedkommende kunne foretages af Retten, medens den for de førstnævntes Vedkommende maa ske ved Forligskommissionen. Da det i saadanne Tilfælde vil være heldigst, om man kan nøjes med Mægling ved Retten, stiller man i Overensstemmelse med en af det staaende Retsplejeudvalg afgiven Indstilling et hertil sigtende Ændringsforslag.

4) Ad Litra h: I Tilfælde af en Trediemands Indtræden i en allerede verserende Sag (Intervention) eller Tilstævning til en saadan Sag (Adcitation) skal der prøves Forlig henholdsvis med Intervenienten og med Adcitatus, og da denne Forligsmægling i Almindelighed — efter Retsplejelovens nugældende Regler — skal finde Sted ved vedkommende Forligskommission, bevirker dette ret hyppigt en generende Forsinkelse af Sagen. For at raade Bod herpaa foreslaas det derfor, at Forligsmæglingen i Interventions- og Adcitationssøgsmaal skal foregaa ved Retten. Den Ret, der i Forvejen har beskæftiget sig med Sagen, er formentlig ogsaa bedre egnet til at mægle Forlig i saadanne Tilfælde end Forligskommissionen.

Ændringsforslagene, der er nævnt under 1), 3) og 4), blev vedtaget af begge Ting i Samlingen 1928—29, jfr. Lovforslag 1928 § 54.

#### Til §§ 270 og 325.

Ifølge en til det staaende Retsplejeudvalg sket Henvendelse er der blandt Dommerne i Københavns Byret Enighed om, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at idømme Bøde for Udeblivelse fra Forligsmægling i de Tilfælde, hvor denne skal foretages i Retten, lige saa lidt som der skønnes at foreligge noget Hensyn, som kan begrunde en Beføjelse for Retten — eller Parterne — til under Straffetrusel at paalægge en Part at møde til Forligsmægling i Retten. Som Følge heraf paalægger Retten kun en ringe Bøde, i Regelen 2 Kr., naar Sagens Genstand er under 200 Kr., og ellers 4 Kr. Inddrivelsen af disse Smaabøder, hvis Antal er ret betydeligt, volder en uforholdsmæssig Ulejlighed og Tidsspilde, hvilket ogsaa allerede tidligere Politidirektøren i København har henledt Justitsministeriets Opmærksomhed